

30414 11/16

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38445

Kl. ~~3 a, 11/02~~

Paweł Woś

Warszawa, Polska

3c, 11/16

Podwiązka do skarpetek

Patent trwa od dnia 10 grudnia 1954 r.

Przedmiotem wynalazku jest podwiązka do skarpetek.

Znane dotychczas podwiązki do skarpetek oprócz taśmy gumowej, do obu końców której są przymocowane odpowiednio wykonane części zapięcia, posiadają przyszyty do tej taśmy kawałek skóry lub innego materiału, do którego dopiero jest przymocowany uchwyt do skarpetek. Uchwyt ten składa się zazwyczaj z gumki z guzikiem oraz z wyciętej blaszki, nań zachodzącej, i utrzymujący brzeg skarpetki.

Stosowanie wymienionego kawałka skóry utrudnia i podraża wykonanie podwiązki.

Podwiązka według wynalazku ma na celu uproszczenie jej wykonania i tym samym jej potanianie. Podwiązka ta różni się zasadniczo od wszystkich znanych tym, że gumowa jej taśma zaopatrzona na jednym końcu w haczykowy narząd, który zakłada się na odpowiednie miejsce tej taśmy po założeniu jej na łydkę nogi, posiada na drugim końcu dowolnego rodzaju, np. znane zapięcie.

Podwiązka według wynalazku jest bliżej wyjaśniona na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z góry jednej postaci wykonania tej podwiązki, fig. 2 — podłużny jej przekrój wzdłuż linii A—B na fig. 1, fig. 3 — widok z góry odmiany postaci wykonania podwiązki, fig. 4 — przekrój podłużny odmiany podwiązki wzdłuż linii E—F na fig. 3 w położeniu, w którym zacisk jest zamknięty, a fig. 5 — tenże przekrój przy zacisku otwartym.

Podwiązka według fig. 1 i 2, składająca się z taśmy gumowej 1, posiada do jednego końca przymocowaną haczykowo wygiętą blachę, której ponadto zewnętrzny koniec posiada postać haczyka 2, natomiast wewnętrzny koniec 3 jest nieco szerszy i zaopatrzony w dwa znane otwory 4 i 5, oddzielone poprzeczką 6. Zewnętrzny koniec haczyka 2 jest zagięty i pod tym zagięciem 7 jest zamocowany koniec taśmy 1, przez zaciśnięcie. W celu zamocowania tego końca taśmy 1 pod zagięciem 7 taśma jest uprzednio przewleczone z dołu poprzez otwór 5, następnie przebiega po po-

przeczce 6, po czym przewleczona jest z góry przez otwór 4 i dalej przebiega wzdłuż dolnej części 2' haczyka 2, a następnie po górnej jego powierzchni aż po zagięcie 7 tak, iż do łydki dotyka jedynie taśma 1. Na taśmę 1 jest na jej drugim końcu nasunięty znany zacisk, składający się z dwóch blaszek 8 i 9.

Blaszka 8 jest zaopatrzona w podłużny otwór 13 oraz w dwa poprzeczne otwory 10 i 11, oddzielone poprzeczką 12, blaszka zaś 9 posiada również dwa otwory poprzeczne 15 i 16 i jest zaopatrzona w środku w znany guzik 14, przystosowany do zahaczenia o węższy koniec podłużnego otworu 13 blaszki 8. Taśma 1 jest z początku przewleczona z dołu przez poprzeczny otwór 10, następnie przebiega po poprzeczce 12, po czym jest przewleczona z góry poprzez otwór poprzeczny 11 i dalej przebiega pod podłużnym otworem 13 blaszki 8 aż do drugiej blaszki 9, jest wsunięta z góry do jej otworu 15, następnie przebiega pod blaszką 9, jest zagięta na jej zewnętrznej krawędź 17, wsunięta z góry do otworu 16 i wreszcie podsunęta pod dolną stronę środkowej części 18 tej blaszki 9. Przez tego rodzaju przewleczenia taśma jest mocno zaciśnięta w obu blaszkach 8 i 9, jednakże może być przez obydwie te blaszki łatwo przesuwana, umożliwiając zarówno ich zdjęcie, jak i skrócenie taśmy przez odpowiednie odcięcie jej końca.

Podwiązka według fig. 3—5 stanowi odmianę podwiązki według fig. 1 i 2 i różni się od niej nieco innym kształtem haczykowego narządu 2 oraz innym zaciskiem do skarpetki.

Podczas gdy haczykowy narząd według fig. 1 i 2 posiada na swym wewnętrznym końcu 3 dwa poprzeczne otwory 4 i 5, przedzielone poprzeczką 6, to zewnętrzny koniec 3 narządu według fig. 3—5 posiada tylko jeden poprzeczny otwór 4, zewnętrzny zaś koniec haczyka 2 nie jest zagięty, ponieważ taśma jest zamocowana w końcu 3 przez przewleczenie tego końca z góry przez otwór 4 i jego zszywie z tą taśmą 1. Przeciwny natomiast koniec taśmy 1 jest zamocowany przez jego odejmowalne zaciśnięcie w zacisku przegubowym. Ten zacisk przegubowy składa się z trzech części, a mianowicie: z podstawy 19 o dwóch prostopadle do niej zagiętych bokach 20 oraz z dwóch przegubowych blaszek 21 i 22, z których pierwsza jest osadzona w zewnętrznych końcach boków 20 w stosunku do podwiązki, druga zaś w wewnętrznych końcach tychże boków 20. Blaszka 21 posiada krótkie zagięcie 23. Druga blaszka 22 posiada kształt daszka o wystających jak zęby dolnych krawędziach, które służą do zaciśnięcia taśmy 1

między nimi a podstawą 19. Podstawa 19 posiada zewnętrzny swój koniec 24 nieco zwężony i odgięty nieco w dół. Na ten języczkowaty koniec 24 nasuwa się brzeg skarpetki, zaciskanej w opisanym uchwycie przez naciśnięcie na nią dolnej krawędzi zagięcia 23 po przechyleniu blaszki 21 do jej dolnego położenia, uwidocznionego na fig. 5 pełnymi liniami.

Na fig. 5 liniami przerywanymi jest pokazana blaszka 22 w położeniu, odwróconym krawędzią do góry, jakie zajmuje ona przy wkładaniu taśmy 1 do zacisku, oraz blaszka 21 w położeniu, odchylonym w górę, w jakim odbywa się zakładanie skarpetki na koniec 24 tego zacisku.

Jest rzeczą oczywistą, że podwiązka według wynalazku może być zaopatrzona w dowolny znany zacisk do skarpetki, tj. inny, aniżeli dwie jego postacie wykonania pokazane na rysunku.

Sposób użycia podwiązki według wynalazku jest następujący: po opasaniu łydki taśmą 1 odpowiednie miejsce długości tej taśmy wsuwa się do haczykowatego narządu, tj. pomiędzy jego ramiona 2 i 2', a następnie górny brzeg skarpetki zamocowuje się w odpowiednim nacisku, zamocowanym na przeciwnym do haczykowego narządu 2, 2' końcu taśmy 1.

Zastrzeżenia patentowe

1. Podwiązka do skarpetek z taśmą gumowej, zakładana na górną część łydki, znamienna tym, że na jednym końcu tej taśmy (1) jest zamocowany dowolnego rodzaju znany zacisk do skarpetki, na przeciwnym zaś końcu — haczykowy narząd (2) do zaczepiania tego końca za taśmą (1).
2. Podwiązka według zastrz. 1, znamienna tym, że zewnętrzny koniec haczykowego narządu (2) posiada zgięcie (7), pod którym zamocowany jest jeden koniec taśmy (1), przewleczony przez znane otwory poprzeczne (4, 5), wykonane w przeciwnym końcu (3) tego haczykowego narządu (2) i w tym końcu (3) luźno osadzonej.
3. Podwiązka według zastrz. 1, znamienna tym, że wewnętrzny w stosunku do środka podwiązki koniec (3) haczykowego narządu (2) posiada tylko jeden poprzeczny otwór (4), w którym przez zszywie jest zamocowany koniec taśmy (1).
4. Podwiązka według zastrz. 1—3, znamienna tym, że zacisk do skarpetki składa się z dwóch znanych blaszek (8 i 9), w których taśma (1)

jest zamocowana przesuwnie, przy czym w otwór podłużny (13) blaszki (8) wchodzi guzik (14) blaszki (9).

5. Odmiana podwiązki według zastrz. 1—3, znamienne tym, że zastosowany w niej zacisk przegubowy do skarpetki składa się z podstawy (19) o dwóch zagiętych w kierunku taśmy bokach (20) z odgiętym nieco w dół języczkowatym zewnętrznym końcem (24), przy czym w tych bokach (20) są osadzone

przegubowo dwie blaszki (21 i 22), z których pierwsza posiada zagięcie (23), stanowiące właściwy zacisk skarpetki, druga zaś (22) posiada postać daszka, którego krawędzie, posiadające dwa zęby poprzeczne do podwiązki, służą do zaciśnięcia końca taśmy (1).

P a w e ł W o ś

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

